

## מ"ת 28511/12/17 - מדינת ישראל נגד איתן חמוס

בית משפט השלום בקריות  
מ"ת 28511-12-17 מדינת ישראל נ'  
חמוס(עציר)  
ת"פ 28475-12-17

25 דצמבר 2017

בפני כב' השופטת הבכירה רמה לאופר חסון  
המבקשת  
נגד  
המשיב  
איתן חמוס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד קובי לוי

המשיב: בעצמו - הובא ע"י לויי נחשון ובאמצעות ב"כ עו"ד אולג פרגין במינוי מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

### החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים אשר נפתחו כנגדו בתיק פ 28475-12-17.

כנטען בכתב האישום, נשוא הבקשה, התפרץ המשיב לדירה ברח' בן צבי 11, בקומת קרקע בקרית אתא (להלן: "הדירה") באופן שנכנס לדירה דרך דלת הכניסה אשר היתה סגורה ולא נעולה וזאת עשה בכוונה לגנוב.

בהיותו בדירה, גנב הוא מתוכה רכוש כמפורט בסעיף 2 לכתב האישום ולרבות מכשירי פלאפון, סכין, כובע גרב ומסיכה.

בהמשך למתואר ובסמוך לשעה 00:50 ברח' יל"ג 16 בקרית אתא השיג המשיב גבול לחצר בית פרטי מגודרת וסגורה בשער חשמלי ונכנס אל מתחם הבית.

בהמשך ובסמיכות זמנים ומשהגיע המתלונן - הבעלים אל ביתו, הבחין הוא במשיב כשהוא מחטט בארון נעליים הסמוך

לדלת הכניסה לבית ומשהחלו חילופי דברים ביניהם, ברח המשיב מן המקום.

בהמשך ובסמוך לשעה 00:52 נעצר המשיב ע"י שוטרים ונמצא, כי בהחזקתו סכין ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, סכין - אשר זוהתה כסכין שנגנבה מן הדירה, ברח' בן צבי 11 בקרית אתא.

עיינתי, עיין היטב, בתיק החקירה ומצאתי, כי קיימות בו ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום .

המשיב נקשר לכאורה לעבירת ההתפרצות והגניבה מכוח כלל החזקה התכופה.

כידוע, חזקה תכופה קמה כאשר רכוש גנוב נמצא ברשותו של אדם בסמוך למועד גניבתו ובכך יש לקשור אותו למעשה העבירה.

חזקה זו ניתנת לסתירה והיא נבחנת על פי נסיבותיו המיוחדות של כל מקרה, בהתחשב גם בטיב החפץ הגנוב, בתקופה שחלפה מביצוע העבירה ועד למועד בו הוכחה הימצאות החפץ בידי המשיב.

ראה לעניין זה:

ע"פ 71/76 מרילי נ' מ"י, פד"י ל' (2) 813, 824 (1976).

קיימים בתיק דוחות פעולה ומזכרים שערכו שוטרים מהם עולה, כי המשיב נתפס מס' דקות מועט לאחר שביצע השגת גבול לבית הפרטי שברח' יל"ג 16 בקרית אתא והיה זה כשעתיים לערך לאחר ביצוע ההתפרצות והגניבה הנטענת לדירה שברח' בן צבי 11 בקומת קרקע בקרית אתא.

המשיב נתפס, כאמור ובחיפוש שנעשה, נתפס על גופו רכוש שנגנב מההתפרצות לדירה ברח' בן צבי 11 בקרית אתא.

הרכוש זוהה בוודאות ע"י בעלי דירה זו שנפרצה.

כמו כן, נתפס מכשיר הטלפון הסלולרי של המשיב ליד מחסן הדירה הנ"ל שנפרצה וזוהה ע"י המשיב עצמו כשלו.

המשיב מסר גרסא באשר להימצאותו במקום מעצרו וגרסא זו נשללת ע"י קרוב משפחתו.

המשיב זוהה ע"י בעל הדירה שברח' יל"ג 16 בקרית אתא, כמי שהשיג גבול לשטחו וכמי שאיתו היו לבעל הדירה חילופי דברים במהלך השגת הגבול, כן כמי שנשא עליו סכין באותו מפגש, סכין שכאמור נגנבה מההתפרצות והגניבה לדירה

ברח' בן צבי 11 בקרית אתא וזוהתה ע"י בעליה וכמי שאיים על המתלונן.

המשיב מסר מס' גרסאות, חלק מהן תמוהות, חלקן מיתממות, טען שהיה ב"קריז" משום שלא ניתן לו טיפול בתחליף סם אותו הוא מקבל ברשיון עובר למעצרו ומזה מס' חודשים ובמסגרת טיפול שהוא מטופל במרפאת "בית אלמוג".

אשר לטיפול שקבל המשיב - הוגש לי המסמך וסומן נ/1.

לדבריו, את הרכוש הגנוב מצא בפח זבל וכי מכשיר הפלאפון שלו אשר נתפס בזירה, הושטל ע"י המשטרה, כמו גם שהושטלה ע"י המשטרה הסכין שנתפסה ברשותו.

המשיב הכחיש, כי השיג גבול לחצר בית פרטי ברח' יל"ג 16 בקרית אתא וכי איים על בעל הבית, אך זוהה בוודאות במסדר תמונות ע"י בעל הבית.

בשלב בחינת הראיות לכאורה, איני נדרשת לבחון מהימנות עדים או משקלן של העדויות, אילו יבחנו ויוערכו בהליך בתיק העיקרי ובעניינינו אין מדובר בראיות או סתירות המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה ושוכנעתי, כי הראיות הלכאוריות המצויות בתיק החקירה, הינן ראיות גולמיות כאלה שעובדותן במהלך המשפט, תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחיני קבילות ומשקל - תבססנה בסוף המשפט סיכוי סביר להרשעת המשיב.

עברו הפלילי של המשיב מכביד ביותר כמשתקף מגליון הרשעותיו הקודמות.

לחובתו 36 הרשעות קודמות בעשרות עבירות שביצע - עבירות כנגד הרכוש, עבירות סמים, עבירות אלימות ועוד.

לפיכך, בנסיבות, מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות וחשש לבטחון הציבור ושלומו רכושו.

היותו של המשיב מכור לסמים, אך מגבירה חשש זה וכן החשש להישנות העבירות.

מה גם שהמסגרת הטיפולית בה הוא מצוי, לדבריו, לא הרתיעה אותו מביצוע העבירות.

גם העובדה שבנסיבות וכעולה מחומר הראיות הלכאורי היה מפגש בשעת ליל, בין המשיב לבין בעל הדירה שברח' יל"ג 16 בקרית אתא, עת השיג המשיב גבול לחצר הדירה ובהיותו מצוייד אז בסכין אותה גנב קודם לכן בהתפרצות לדירה וכן העובדה, כי איים על בעל הדירה שלחצרה השיג גבול, כל אלה מוסיפים נופך של חומרא למעשים ואך מזל הוא, כי האירוע לא הסתיים בצורה קשה יותר.

טען ב"כ המשיב לסתירות בהודעותיו של צחי כלפון שבחצרו השיג המשיב גבול.

סתירות אילו תתבררנה במסגרת הדיונים בתיק העיקרי ואינני רואה אותן ככאלה שיש בהן כדי להביאני למסקנה, כי אין ראיות לכאורה להוכחת העבירה או כי הראיות הינן בעצימות נמוכה שכזו המצדיקה שחרור.

מה גם, שהמשיב זוהה במסדר זיהוי ובוודאות של 100% ע"י המתלונן, כמי שהשיג גבול לשטח ביתו.

אשר לטענת ב"כ המשיב, כי המשיב בקש מס' פעמים במשטרה כי יילקח למקום בו מצא, לטענתו, הרכוש הגנוב ולא נעשה כן מיידית, דבר שפגע בהגנתו, אין בה כדי לפגוע בעצימות הראיות הלכאוריות הקיימות.

מדובר בטענה העולה לפרקים - בעבירות כנגד הרכוש ובענייננו, ההגיון והשכל הישר לאו דווקא מטים הכף לכיוון קבלת הטענה ולו לכאורה ובמיוחד, כשקיימות ראיות לכאוריות אחרות שאינן עומדות בקנה אחד עימה וסותרות אותה.

אמנם עבירות רכוש כשלעצמן, אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורית, אך נקבע כי גם עבירת רכוש יכול ותקים עילת מעצר.

כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל, קבע:

**"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה."**

כן ראה:

בבש"פ 3429/15 יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל, טרם פורסם, (19.05.2015) נאמר:

**"בצדק נקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של המבקש בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, ובהינתן עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומשאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, אין תימה שנקבע כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של המבקש מסכן את ביטחון הציבור."**

לפיכך, לאור מיהות העושה, עברו הפלילי המכביד ונסיבות ביצוע העבירות, העובדה כי בוצעו בהיות המשיב, לכאורה, מטופל בהתמכרותו לסמים, אני קובעת, כאמור, כי בענייננו קמה עילת מעצר לכאורית.

ביקש ב"כ המשיב, כי אשחרר את מרשו בחלופת מעצר לפיה, ישהה במעצר בית, בבית אביו, בפיקוחו ובפיקוח אחרות של המשיב.

שמעתי את המפקחים המוצעים והתרשמתי מהם.

יצוין, כי לפני מעצרו התגורר המשיב בבית אביו והדבר לא מנע ממנו ביצוע המעשים הנטענים.

עוד יצוין, כי האב מתגורר בקרית אתא, מקום בו בוצעו העבירות הנטענות.

כבר נאמר לא אחת, כי מפקחים טובים ככל שיהיו לא יוכלו לבוא במקום העצור עצמו ועל ביהמ"ש להשתכנע, כי המשיב עצמו ראוי לאמונו של בית המשפט כי יקיים תנאי השחרור, אם ישוחרר ולא יחזור על מעשיו.

לא שוכנעתי, כי בנסיבות ענייננו, ראוי המשיב לאמון ביהמ"ש ומעשיו עד כה מעידים עליו כי הוא שב וחוזר ומבצע עבירות כנגד הרכוש ולא נרתע וגם העובדה שהוא מצוי במסגרת טיפולית בשל התמכרותו לסמים, לא מנעה ממנו ביצוע המעשים.

לעניין האימון, ראה הנאמר בבש"פ 9854/06 יוסף עטיאס נ' מ"י - דברים היפים גם לענייננו:

**"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה בין המשוחרר לבין בית המשפט.**

**המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אימון - מורה על שחרורו.**

**כל האמצעים הנוספים, יהיו אלה מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אלה חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה אולם אינם יכולים להוות את בסיסו מקום שבסיס זה אינו קיים"**  
(ההדגשות שלי - ר.ל.).

כאמור, המשיב בהתנהגותו הוכיח עד כה כי הריהו כשור מועד וכי אינו ראוי לאימון והוא שב ומבצע עבירות מאותו סוג תוך פגיעה בשלום הציבור ובביטחון רכוש.

התמכרותו לסמים אינה יכולה להוות צידוק ומגן למעשיו ואינה יכולה ליתן לגיטימציה לפגיעה בשלום הציבור ובביטחון רכוש.

בשים לב למיכלול הנתונים שבפני, לעברו הפלילי המכביד של המשיב בתחום העבירות כנגד הרכוש, כמו גם למקום הימצא חלופת המעצר המוצעת ולעובדה כי המשיב יצא מבית אביו המוצע כיום כמפקח, לביצוע העבירות נשוא כתב

האישום, הנני סבורה כי אין מקום והצדקה לשחרור המשיב בחלופה שהוצעה ואני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים אשר נפתחו כנגדו בתיק פ 28475-12-17.

**המזכירות תעדכן החלטתי זו בתיק העיקרי.**

**ניתנה והודעה היום ז' טבת תשע"ח, 25/12/2017 במעמד הנוכחים.**

**רמה לאופר חסון, שופטת בכירה**